

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/76/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010086
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815010086.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. októbra 2017, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

W. X.,

nar. XX.X.XXXX v S., trvale bytom R. pod M., W. XXX/XX, okres Prievidza, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/28/2015 zo dňa 12. decembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný W. X. uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr.zák., pretože počas trvania manželstva, pravdepodobne od roku 1988, najneskôr však od roku 2003, opakovane, presne nezistený počet krát fyzicky a psychicky napádal svoju manželku (v súčasnosti ex manželku) poškodenú V. X., a to v mieste ich spoločného bydliska v rodinnom dome v R. pod M., W. XXX/XX a to až do začiatku mesiaca december 2008, kedy sa rozviedli a poškodená s deťmi opustila spoločnú domácnosť, a to tak, že ju v presne nezistenom čase niekedy v roku 1988 v rodinnom dome v R. pod M. sotil na gauč, kľakol si vedľa nej a dvakrát ju udrel päťou do boku, v presne nezistenom čase niekedy v roku 1996 ju chytil zozadu za krk, odvliekol do kotolne, zahnal sa na ňu hasákom, kričal po nej, kde je jej miesto, pričom mu v údere zabránil ich syn W. X. ml., v presne nezistenom čase niekedy v roku 1997 ju vo večerných hodinách po návšteve jeho príbuznej udrel rukou do tváre, v dôsledku čoho jej rozbil peru, neskôr v presne nezistenom čase v roku 1997 ju v kuchyni chytil pod krk, pritlačil o kuchynské skrinky, udrel ju päťou do boku a hlavy a kričal, že sa nevie zdraviť jeho rodine, v presne nezistenom čase v roku 1999 prišiel za ňou do kuchyne, kde ju sotil, presne nezistený počet krát ju udrel, v dôsledku čoho mala modriny, v presne nezistenom čase v roku 2001 v kuchyni do nej hodil televízor, ktorý chytila, ale neudržala rovnováhu, spadla do dverí, ktoré pri pánte zlomila, v presne nezistenom čase v roku 2003 po hádke v spálni ohľadom jeho vkladu peňazí do nebankových subjektov, s čím poškodená nesúhlasila, ju nezistený počet krát udrel do hlavy v časti za ušami a povedal jej, aby šla tie stratené peniaze vymáhať, v presne nezistenom čase v roku 2007 po hádke v kotolni, jej chytil ľavú ruku za zápästie a zdvihol ju, päťou poškodenú búchal do oblasti rebier, pričom okrem týchto relatívne časovo známych konfliktov ju počas celého tohto obdobia aj sústavne verbálne, vulgárnymi výrazmi urážal a dehonestoval a tiež približne raz týždenne fyzicky napádal fackami a to na základe rôznych zámienok, v dôsledku čoho musela poškodená vyhľadať lekárske ošetrovanie a pociťovala jeho konanie ako ťažké príkorie a psychické utrpenie - trpela pocitom strachu, úzkosti, stratou pocitu bezpečia, čo

ovplyňovalo jej obvyklý spôsob života a netrvalo to len krátky čas, čím jej spôsobil syndróm týranej osoby a posttraumatickú stresovú poruchu,

Bol za to odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 51 ods. 1, 38 ods. 2, 39 ods. 1 Tr.zák. k trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 roky, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 51 ods. 2 Tr.zák. podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a/ Tr.zák. súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej V. X. na vzdialenosť menšiu ako 50 m s výnimkou konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní a pred súdom.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré písomne zahlásil tak, že toto smeruje proti výroku o treste v neprospech obžalovaného. Prokurátor odvolanie písomne odôvodnil dvomi podaniami. Primárne považoval uložený trest odňatia slobody za neprimerane mierny, pretože išlo o typický prípad tzv. domáceho násillia, ktoré pretrvávalo dve desaťročia - od roku 1988 do roku 2008. Najprv prokurátor akceptoval aplikáciu § 39 ods. 1 Tr.zák. s tým ale, že obžalovanému mal byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. V druhom podaní prokurátor považoval aplikáciu § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu za nesprávnu. Prokurátor navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. zrušiť výrok o treste s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozhodol o uložení trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 208 ods. 2 Tr.zák. vo výmere 7 rokov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňa strázenia. V prípade, ak odvolací súd dospeje k názoru, že aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. je správna a zákonná vzhľadom na odstup času, navrhol prokurátor po zrušení výroku o treste obžalovanému uložiť trest odňatia slobody minimálne v trvaní 2 roky (v súlade s § 39 ods. 3 písm. d/ Tr.zák.) so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhol prokurátor krajskej prokuratúry podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr.por. zrušiť výrok o treste s tým, aby odvolací súd sám uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby bez použitia § 39 ods. 1 Tr.zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Poukázal na to, že manželstvo medzi obžalovaným a poškodenou už bolo rozvedené. Oznamenie trestnej činnosti poškodenou bolo pritom motivované získaním majetku, pričom už došlo k vysporiadaniu BSM. Dom pripadol obžalovanému, tento musel bývalú manželku vyplatiť. V tomto dome žije obžalovaný so synom R. a matkou.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Vo vzťahu k výroku o vine, či už z pohľadu skutkových zistení, tak aj použitej právnej kvalifikácie, taktiež senát odvolacieho súdu nezistil žiadne pochybenie súdu prvého stupňa. Pri ustaľovaní počiatku páchania trestnej činnosti obžalovaným však súd prvého stupňa „nekriticky“ prevzal vymedzenie uvedené v obžalobe: „... pravdepodobne od roku 1988 najneskôr však od roku 2003 ...“. Pri použití kvalifikačného znaku podľa § 208 ods. 2 písm. d/ Tr.zák. (v znení účinnom v čase činu v súčasnosti § 208 ods. 3 písm. d/ Tr.zák.) - v podobe dlhšieho času páchania trestnej činnosti je rozdiel, či obžalovaný páchal trestnú činnosť do decembra 2008 od roku 1988 alebo od roku 2003. Aj keď v oboch prípadoch by tento kvalifikačný znak bol naplnený.

Odvolací súd preskúmal výrok o treste z pohľadu odvolania prokurátora. Senát odvolacieho súdu predovšetkým zamerl svoju pozornosť na správnosť použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. Súd prvého stupňa pritom správne pri svojom rozhodovaní zohľadnil dobu, ktorá uplynula od skončenia trestnej činnosti (takmer 10 rokov). Senát odvolacieho súdu k tomu dodáva, že trestná činnosť obžalovaného do určitej miery ide na vrub narušených manželských vzťahov (vrátane možnej nevery poškodenej), ktoré v konečnom dôsledku vyústili do rozvodu manželstva.

Pokiaľ aj prokurátor poukazoval na to, že išlo o typický prípad tzv. domáceho násillia, ktoré pretrvávalo dve desaťročia, s týmto sa senát odvolacieho súdu úplne nestotožnil. V tejto súvislosti nemožno prehliadnuť aj obsah výpovede svedka R. X. - syna obžalovaného a poškodenej. Tento okrem iného potvrdil vyjadrenie obhajcu, že poškodenej „išlo o peniaze“, ako aj to, že poškodená počas trvania manželstva mala priateľa. Tento svedok celkom vierohodne ozrejmil aj dôvod, prečo jeho brat a sestra - W. a V. X. vypovedali v neprospech obžalovaného.

Vo vzťahu k trvaniu „týrania“ obžalovaným poškodenú aj pri rozhodovaní o treste musel súd použiť zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, keď výraz „pravdepodobne“ je prakticky prejavom pochybností. Preto odvolací súd nevezal do úvahy tvrdenie prokurátora o „dvadsaťročnom týraní“.

Na základe vyššie uvedených okolností prípadu bolo potom možné dospieť k záveru, že trest odňatia slobody, hoci na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov odňatia slobody by bol pre obžalovaného neprimerane prísny tak, ako to má na mysli ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. Zároveň sa senát odvolacieho súdu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že na obžalovaného nie je potrebné vplývať výkonom trestu odňatia slobody, ale že na jeho prevýchovu postačuje aj uloženie výchovného trestu odňatia slobody, ktorý inak správne súd prvého stupňa pomenoval ako „najprísnejší“ trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu. Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý ako najvyšší je možné ešte podmienenčne odložiť, pričom aj skúšobná doba 5 rokov je uložená v maximálnej zákonom stanovenej výmere.

Manželstvo medzi obžalovaným a poškodenou je rozvedené, majetkové vzťahy majú bývalí manželia vysporiadané, pričom účelu uloženého trestu odňatia slobody nepochybne prispeje aj uložený zákaz obžalovanému priblížiť sa k poškodenej.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.